

תי מאד כאשר נשלח בעלי, בשנת 1939, לאנגליה ולקח אותי איתו.

לא להסכים. לא לדחות

הביקור בלונדון השאיר עלי רושם עז, ובשובי לאנקארה לא יכולתי להסתגל לחיים השלווים, המזרחיים למחצה, הרכלאיות המ' קומיות שיעממו אותי. גם בעלי שיעמם אותי. לא אהבתי אותו מימי. נישאתי לו רק מפני שהיה לי נוח להינשא לו. למולי גיליתי שבעלי שלח מבטים מזרחיים-תאבים לעבר יפהפיה תורכית, שחורת-עיניים. נפ' רדנו כידידים, ועוד בסוף שנת 1939 יצאתי לארצות-הברית.

לאחר ביקור קצר בניו-יורק עברתי להר ליבוד, מקום שם עבדה אחותי איחה גאבור, בחברת פאראמונט. שם שבה והתעוררה שאר פתי הרדומה להיות לכוכבת-קולנוע.

באחת המסיבות ההוליוודיות הטיפוסיות הוצגתי לפני גבר גבוה-קומה שזוף-שמש, בעל מראה אתלטי. הגבר, קונרד הילטון, עזב את בת-לוחיתו לנה טורנר ורקד אתי כל אותו ערב. בעת המחול האחרון, הציע לי לבלות אתו ימים מספר במיאמי. מובן מאליו שסירבתי: לדעתי, אסור לה לאשה לקבל הצעות בוק של גברים. אולם יחד עם זאת אסור לה לדחותם בגסות.

איננו היתה אחת האוניברסיטות מקציבה קתדרה ל- מדע הכרת-הגברים, היה תפקיד הפרופסור נמסר ל- לא ספק לשחקנית קולנוע זוכת-שיעור, בעלת מזג סוער. כי זאזא גאבור מכירה את הגברים מאין כמוה, ל- אחר שהיתה נשואה ל- שה טיפוסים גבריים שונים.

א פעם אמרו לי ידידי כי אני נחשבת למומחית הגדולה ביותר של דורנו בשטח הגברים. אינני בטוחה כי אני ראויה לתואר זה. אך נני בטוחה אם דברים אלו היו עלבון, או מחמאה. ואף על פי כן אינני מהססת להביע את דיעותי על: מין הגברי. אני הושטת במקצת שאוכה לשפע של גינויים. נשים מסוימות עלולות לחשוב אולי לחצופות. נשים אלו אומרות כי אין הן מעוניינות בגברים, כי הגברים משעממים אותן. אינן צביעות! לאמיתו של דבר הן מתכוונות לומר כי הגברים אינם מתעניינים בהן. מובן מאליו שאינני יכולה לומר כי ביליתי את כל שנתי לצידו של גבר אחד ויחיד. אינני אשה יכולה לעשות זאת? הייתי נשואה לשלושה טיפוסים שונים תוך הפסקות קלות בין נישואין לנישואין. כל נישואין נמשכו שנים רבות, כך שאין איש יכול להאשים אותי בהתרוצצות בלתי-פוסקת מחופה ל- חפזה.

שלושה בעלים

בהיותי נערה אירופת טיפוסית, התחלתי את חייהנו שואין שלי בגיל צעיר. עתה אני יודעת כי היה זה משגה רציני. הייתי רק בת 16 בהינשאי לדיפלומט התורכי, בורהאן בלג, שהיה מבוגר ממני בעשרים שנה. הוא היה שקט, אדיב וסובלני. למעשה לא היתה לו ברירה אלא לנהוג בסובלנות בנערה רגשנית, סוערת וחסרת נסיון כמוני. בעלי השני היה קונרד הילטון, בעל רשת בתריהמלון הגדולה. הוא היה איש-עסקים אמריקאי טיפוס, עיקש וקצרוח. כרוב הגברים האמריקאיים היה גם הוא בלתי מבוגר מבחינה רגשית. אפשר שהגשמים ה- אמריקאיות הבלעלניות והשאפתניות אשמות בכך.

הבעל השלישי היה, כידוע, ג'ורג' סאנדרס. הוא היה טיפוס בפני עצמו — מפני שהוא ה שחקן-קולנוע. מאחר שאני עצמי מתמרת להיות שחקנית, היטבתי להבין לרווחו. הוא היה אנוכי. היו לו מצבירות. אולם הוא היה מסוגל להיות מקסים — בשעה שרצה בכך.

ביקשתי את ידו

אינני זוכרת מתי התחלתי להעדיף את הגבר על הנשים. אפשר שזה אירע עוד בילדותי, בבואדפסט. בהיותי בת ארבע, קיבלתי בובה גדולה. אחיותי ניסו להשחית את הבובה ככל האפשר, ואילו ילדי השכנים עזרו לי להלביש אותה. כאן למדתי את הניגוד שבין הגבר המגן לבין האשה ה- הורסנית.

את הלחץ השני למדתי בבית-הספר. גיליתי כי המורים — וביוחד המורה שלי לצרפת — פתו — היו סלחנים יותר מן המורות. הייתי מאוהבת במורה לצרפתית. אולם הוא היה נשוי. כאן למדתי את הלחץ השלישי: את התרחק מגברים נשואים.

אני מודה ומתודה כי ביקשתי את ידו של בעלי הראשון, הדיפלומט התורכי, עוד בהיותי בת ארבע-עשרה. פגשתי בו לראשונה במסיבה מפוארת. הוא התבונן בצמותי הארוכות ואמר: "זכרי, יבוא יום ואשא אותך לאשה!" זכרתי את דבריו היטב, וכעבור שתיים, כאשר נבחרתי למיס-ההונגריה ונתקלתי בהתנגדות העוזה של אבי לקאריירה הקולנועית שלי, התקשרתי עם התורכי ואמרתי: "היצעת לי נישואין לפני שנתיים. אני מקוה כי לא שכחת זאת. עכשיו אני מבקשת את ידך."

שלושה ימים לאחר מכן באנו בבית הנישואין. את ירח-הדבש בלינו באלבניה, מקום שם שימש גיסו של בעלי כשגריר תורכיה. היו אלה ימים נפלאים.

מובן מאליו שנערה בת 16 לא יכלה להצליח כמאייח במסיבות דיפלומטיות, בהן השתתפו שרים, נסיכים ואפילו מלכים. עשיתי כמה משגים המוריים. פעם, כאשר שאל אותי שר תורכי לדעתי על הנאצים ענית בפני זורדע: "האינך מתכוון לאתו זוג משעי ממ, שעזב את המסיבה בתחילת הערב?"

למולי נהג בי בעלי בהבנה ובשלוה פיליטופית. את ערבינו הפנויים היינו מבליים בקר את ספרות קלאסית: באלואק, וולטיר ושייקספיר. חושבננו שהוא שמת למלא תפקיד של מורה. כמעט כל הגברים נהנים מהדרכת נשותיהם, היות והדבר נתון להם הודמנות מצויינת להפגין את גאונותם.

כאמיר, לא יכולתי להגיש למה האינטלקטואלית של בעלי. אולם הלחצתי לשמש קישוט נאה בכל המסיבות, שנערכו על-ידו. הגברים ניסו לענוב עלי. הנשים שנאו אותי, או קינאו בי. אין איפוא כל פלא בכך ששמחתי

להישאר בת-חורין, לפחות למשך זמן מה. אולם לא היתה לי כל אפשרות לסלק את הגברים מחיי. ביהוד לא יכולתי לסלק את פורפיריו רובירוזה, הדיפלומט הדרום-אמריקאי המקסים בו פגשתי בשנת 1953. לאחר שהפכו נישואי עם ג'ורג' סאנדרס למונח ריק מתוכן.

רובי היה עדין ומלא הבנה, מקסים ומושך. אולם היו לו גם מגרעות כגון קנאתנות ורתחנות. הוא דרש ממני בתקיפות את גירוש, ואף נשא לו את המיליונרית האמריקאית, ברברה הוטון, כדי ללחוץ עלי. נישואי אינו נמשכו רק ששה שבועות.

עתה אנו שוב יחד. אנו מבליים בנעימים בניו-יורק, הוליבוד ופאריס. רובי מקסים יותר מתמיד. הוא אחד הגברית המועטים המחוננים בטעם מעודן לגבי לבוש נשי.

מדריך לנשים

סקרתי איפוא את עברי הסוער למדי והגעתי אל ההווה. עתה נותר לי רק לסכם את הלחץ, אשר למדתי מחיי לצידם של גברים שונים. והרי מדריך גאבור לנשים:

- לעולם אל תינשאי לגבר צעיר ממך. את יכילה לעשות זאת רק אם הוא מיליונר — או אם חייך נמאסו עליך.
- התרכיזי ככל האפשר בגבר הנמצא בן דורעתיך (או בין צפורניך). אולם יחד עם זה אל תתנורי מעגבים קלילים עם שכניך לשולחן-המסיבות, או לכפסל-האוטובוס. זה ירע את המוראל שלך.

- חופשות שנתיות נפרדות — ואולי גם חדרים-מיטות נפרדים — עשויים לשפר את חייהם-משפחה במידה רבה. הסדרים כאלה יאפשרו לך להתעסף בצעיף של מיסתורין, להיות אשה ומאהבת גם יחד.

- אל תפרצי בבכי ואל תפתחי בהספת מוסר, בהיוודע לך כי בעלך מתעניין באשה אחרת. במקום זה, צאי למסעות מיסתוריים ועוררי חשדות בלב בעלך. אם טכסיס זה לא יועיל לך, נסי לגלות מהו הדבר שיש לאשה האחרת ואין לך — ושפרך את עצמך בהתאם.

- אל תנסי לשנות את אופי בעלך. אם הוא יתנגד לשינוי, יהיה אומלל מאד — ואם הוא ישתנה, הוא עלול להימאס עליך.

- נסי להתעניין בעבודת בעלך וביעוסיים החביבים עליו. אם לא תעשי זאת, הוא עלול להיכחף בחובבניות מזוהות, כגון בילוי שבתות בחברת מזכירתו.

- ואחרון אחרון: העניקי לו מתמאות. עוררי אותו לחשוב שהוא יצור עליון. אבל אל תאמיני בכך לעולם!

הגברים בחיי

גאבור זאזא גאבור

הראשונים לנישואי. לא עבר זמן רב ונודע לי כי ג'ורג' שמר על דירת הרחוקים שלו, במרכז הוליבוד. הדבר עורר בי חשדות כבדים. כן הכריח אותי ג'ורג', להשתתף בכל המסיבות שנערכו לכבודו, ולהיחך למראה הנשים היפות, שהקיפו אותו מכל עבר.

החיים עם ג'ורג' סאנדרס הפכו מסובכים ביותר לאחר שהוא החל לבקר אצל פסיכיאטר. הייתי נאלצת להשלים עם אנוכיותו ושנעונוותיו. בשנת 1952 החליט בעלי לעזוב אותי ואת הפסיכיאטר ולצאת לאנגליה כדי להופיע בסרט אייבנהא. כאשר ביקשתי להיראות אצלו, השיב קצרות: "לא. מוטב לי להיות חופשי ולהשתעשע." אותה שעה ידעתי כי אני מוכרחה להיות עצמאית.

ניסיתי והצלחתי. ברגע בו עזב ג'ורג' את הוליבוד פניתי אל הבמאי מרווין להרווי וקיבלתי תפקיד גדול בסרט צבעוני, במשך כורת של 2000 דולאר לשבוע. אותו ערב טילפנתי ללונדון, ובישרתי את הדבר לבעלי. תגובתו היתה קצרה: "מזור מאד."

שלושה חודשים לאחר מכן, כאשר חזר בעלי לאמריקה, מצא את תמונתי מתנוססת על שערי כל העיתונים המצויירים. הדבר לא מצא חן בעיניו ויחסו נמתחו ביותר. כאשר יצא ג'ורג' לאיטליה, כדי להסריט סרט עם אינגריד ברגמן, כבר היה ברור לי כי נישואינו נמשלו. אולם נענית לבקשתו ונלוחית אליו. בעת פגישתנו הראשונה אמרה לי אנגריד: "האין את אשתו של ג'ורג'?" מיד התרסתי כנגדה: "כן! האין את אשתו של רוברטו?" חודשי מספר לאחר מכן חדלתי להיות אשתו של ג'ורג' סאנדרס.

טעם מעורן

לאחר כישלון נישואי השלישיים החלטתי

דומה כי צדקתי בסרבי לו. הוא התחיל לחזר אחרי במרץ וכעבור שבועות מספר נישאנו בטקס מפואר באחד מבתי-המלון שלו בסאנטה-פה.

קונראד היה מבוגר ממני ב-33 שנים. אולם הבדל הגילים לא היה ניכר ביותר. הוא היה מלא מרץ, היה מסוגל לרקוד עד ארבע בבוקר, לישון שש שעות ולצאת לשחק גולף. תחילה הייתי מאושרת אתו. הוא סימל בעיני את היציבות הכלכלית, אליה התגעתי ערתי מאז עזבי את הונגריה. חיינו היו שלווים עד כי שכחתי את שאיפתי להיות כוכבת.

אולם כאשר הרחיב בעלי את רשת בתי המלון שלו, נהרס אושרנו לחלוטין. הוא נעדר מן הבית לשבועות תמימים, היה מתקשר אתי באמצעות מזכירתו. לא יכולתי לעשות דבר כנגד זה. אילו היה קונראד טרווד ברידגה אחרי נשואי אחרות, הייתי יכולה לנסות להחזירו אלי. אבל כיצד יכולתי להתחרות בלונדון וחאלדורף אסטוריה הניו-יורקי? פשוט לא היתה לי ברירה: התיגרשתי ממנו מיד לאחר שנולדה בתי הבכירה.

חמש שאלות חשובות

באיתה תקופה מלאה יאוש ודיכאון פגשתי בג'ורג' סאנדרס. הגברים האמריקאיים נמאסו עלי עד מוח, וג'ורג' בעל ההליכות הארוך פיות עשה עלי רושם עז. התאהבתי בו ממבט ראשון. הייתי מסונחרת עד כדי כך ששכחתי לשאול את עצמי את חמש השאלות החשובות ביותר, אשר צריכה להציג לעצמה כל אשה מאוהבת: (א) האם הוא מסור לך תמיד? (ב) האם הוא נדיב וישר? (ג) האין הוא אנוכי וקל-ידע? (ד) האין הוא משקר לעצמי? (ה) האם הוא מסוגל לסרב להזמנת כוכבת הוליבודית לבלות איתה את סוף-השבוע? המשגה שלי טפח על פני כבר בחודשים